



Když můžete, udělejte něco dobrého str. 22

## Z OBSAHU ČÍSLA 5/2021, 27. ROČNÍK

## TÉMA: POLICIE A POVSTÁNÍ

Voláme všechny Čechy	4
Pobiti na Pražáčce	6
Poslední slovo v Pečkárně	8
Hrdinná smrt	10
Prosím Boha, aby mi dal sílu	11
Padli za naši svobodu	12

## ROZHOVOR

Rád bych byl jediný ztracený	14
------------------------------	----



Květnové pomněnky	16
-------------------	----

## PORTRÉT

Rozhýbáním lidí pomáhá potřebným	21
----------------------------------	----

## MUZEUM

Když můžete, udělejte něco dobrého	22
------------------------------------	----

## SPOLUPRÁCE

Na přehradu s raftem	23
----------------------	----

## U POLICISTŮ

Od loňska v novém	24
-------------------	----

## POMÁHAT A CHRÁNIT

Trpělivost se vyplatila	26
-------------------------	----



## ŽIVÉ PŘÍPADY

Neoperoval jen v jižních Čechách	27
----------------------------------	----

## KLASICKÉ ZBRANĚ

Retromodely: staronový Auto Mag	28
---------------------------------	----

## DOPRAVA

Neplatit se nevyplácí	30
-----------------------	----

## Z POLICEJNÍCH ARCHIVŮ

Chceš odejít? Dobrá. Ale navždy! /pokračování/	32
---	----

## SERIÁL:

DOŽIVOTNÍ ODSOUZENCI Zabiják taxikářů /pokračování/	36
--	----

## OLYMP CENTRUM SPORTU MV

Bez předsudků	38
---------------	----

Milé čtenářky,  
milí čtenáři,

v roce 1945 připadl 5. květen na sobotu. V Praze tehdy vypuklo povstání, které trvalo několik dní a jehož konec se shoduje s koncem druhé světové války. Strašné je, že porážky nacistického režimu se nedočkaly tisíce lidí a že mnoho z těch, kteří za ni bojovali, zemřeli nedlouho po ní. Mezi nimi i hodně policistů a četníků. Právě jim je proto věnováno téma květnového Policisty, v němž přinášíme některé konkrétní příběhy těch, kteří už nově nabytou svobodu neoslavili. Strážci zákona, kteří za svou protinacistickou činnost zaplatili životem, se ostatně zabýváme na více místech tohoto čísla.

Květen každoročně bývá připomínkou ztracených dětí. Vždy 25. května se připomínají děti, které zmizely a jejichž osud mnohdy už nikdo nezjistí. Policie ČR se snaží, aby takových příběhů bylo co nejméně, a letos jí s tím pomohl člověk se symbolickým jménem – Marek Ztracený. Rozhovor s ním si také můžete přečíst v tomto čísle. Už tradičně nechybí pravidelné rubriky přinášející příběhy životů, které zachránili policisté, nebo portréty některých příslušníků. A na své si samozřejmě přijdou i milovníci krváků z pera kolegy Viktorína Šulce. Nevyhnuli jsme se ani všudypřítomnému covidu-19, tentokrát jsme se ale omezili na návštěvu/nenávštěvu Muzea PČR, kterému se s drobnými přestávkami už rok stýská po návštěvnicích. Pracovníci muzea ale nezaháleli a rozhodli se tuto nedobrovolnou pauzu využít k vylepšení stávajících sbírek, o jejichž součást se mimochodem podělili s námi do již zmíněného tématu. Přejí proto pevné zdraví a nervy a příjemné jarní čtení

*Jana Divišová*

Jana Divišová  
šéfredaktorka

